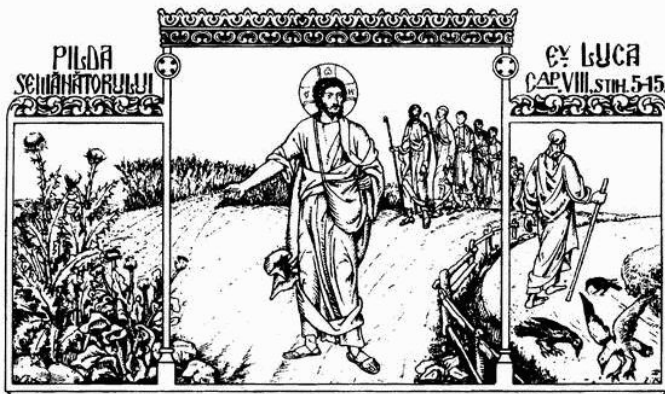

Preot paroh - Parish priest: Rares Onofrei | Tel. 909-480-9139 | Website: www.saints-archangels.org
Email: romanianorthodoxchurch@gmail.com

Evangelia Duminicii- Sunday's Gospel (Luca 8:5-15)

Glasul Saptamanii: 1 Evangelia Invierii: 7

"Zis-a Domnul pilda aceasta: Iesit-a semanatorul sa semene samanta sa. Si, semanand el, una a cazut langa drum si a fost calcata cu picioarele si pasarile cerului au mancat-o. Si alta a cazut pe piatra si, rasing, s-a uscat, pentru ca nu avea umezeala. Si alta a cazut intre spini, iar spinii, crescand cu ea, au inabusit-o. Si alta a cazut pe pamantul cel bun si, crescand, a facut rod insutit. Acestea zicand, striga: Cine are urechi de auzit sa auda!

Si ucenicii lui Il intrebau: Ce inseamna pilda aceasta? El a zis: Voua va este dat sa cunoasteti tainele Imparatiei lui Dumnezeu, iar celorlalti, in pilde, ca, vazand, sa nu vada si, auzind, sa nu inteleaga. Iar pilda aceasta inseamna: Samanta este cuvantul lui Dumnezeu; cea de langa drum sunt cei

"Învățătura Domnului și însăși viața Lui înseamnă blândețe și smerenie, exact ceea ce ne-a poruncit să învățăm de la El."

"Ajutati sa creasca Biserica lui Hristos! Cel care ajuta Biserica pe sine se ajuta."

*"Cel care sadeste si cel care uda sunt una si fiecare isi va lua plata dupa osteneala sa"
(1 Corinteni 3:9)*

SFANTA BISERICA SE POATE AJUTA PRIN:

- prezenta la Sfintele Slujbe
- devenind membrii ai parohiei
- sustinand dupa putere activitatile liturgice, pastorale si misionare
- rugandu-va pentru parohia noastra
- implicandu-va in activitatile organizate de parohie
- printr-o donatie

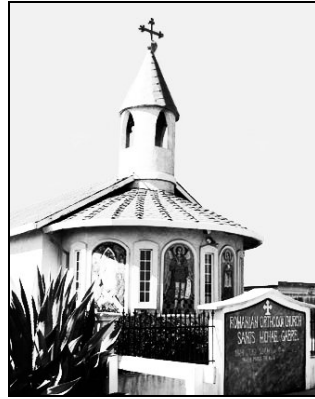
care aud, apoi vine diavolul si ia cuvantul din inima lor, ca nu cumva, crezand, sa se mantuiasca; iar cea

de pe piatra sunt aceia care, auzind cuvantul, il primesc cu bucurie, dar acestia nu au radacina; ei cred pana la o vreme, iar la vreme de incercare se leapada. Cea cazuta intre spini sunt cei care aud cuvantul, dar, umbland cu grijile si cu bogatia, si cu placerile vietii, se inabusa si nu rodesc. Iar cea de pe pamant bun sunt cei care, cu inima curata si buna, aud cuvantul, il pastreaza si rodesc intru rabdare. Dupa ce a spus acestea, a strigat: Cine are urechi de auzit sa auda."

"A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some fell along the path and was trampled underfoot, and the birds of the air devoured it. And some fell on the rock, and as it grew up, it withered away, because it had no moisture. And some fell among thorns, and the thorns grew up with it and choked it. And some fell into good soil and grew and yielded a hundredfold." As he said these things, he called out, "He who has ears to hear, let him hear."

And when his disciples asked him what this parable meant, he said, "To you it has been given to know the secrets of the kingdom of God, but for others they are in parables, so that 'seeing they may not see, and hearing they may not understand.' Now the parable is this: The seed is the word of God. The ones along the path are those who have heard; then the devil comes and takes away the word from their hearts, so that they may not believe and be saved. And the ones on the rock are those who, when they hear the word, receive it with joy. But these have no root; they believe for a while, and in time of testing fall away. And as for what fell among the thorns, they are those who hear, but as they go on their way they are choked by the cares and riches and pleasures of life, and their fruit does not mature. As for that in the good soil, they are those who, hearing the word, hold it fast in an honest and good heart, and bear fruit with patience.

SLUJBELE SI EVENIMENTELE ZILELOR URMATOARE

VINERI 10 octombrie

6:30 PM Paraclisul Maicii Domnului

SAMBATA 11 octombrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

DUMINICA 12 octombrie

+DUMINICA a 21-a dupa Rusalii

9:00 AM Slujba Utreniei,

10:00 AM Sfanta Liturghie

12:30 PM Masa lunara

MARTI 14 octombrie

+SFANTA CUVIOASA PARASCHEVA

8:00 AM Sfanta Liturghie

VINERI 17 octombrie

6:30 PM Paraclisul Maicii Domnului

SAMBATA 18 octombrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

DUMINICA 19 octombrie

+DUMINICA a 20-a dupa Rusalii

9:00 AM Slujba Utreniei,

10:00 AM Sfanta Liturghie

Anunturi:

- **MASA LUNARA**

Duminica 12 octombrie va avea loc dupa Sfanta Liturghie, masa lunara. Multumim doamnei Ecaterina Sticlaru, pentru pregatirea si organizarea acestui eveniment.

Cuvinte de la Sfintii Parinti

Words of wisdom from the Holy Fathers

Sfantul Ioan Iacob Hozevitul despre Intristare

În Patericul Sfinților Părinți scrie despre un frate care mult se întrista și plângea mereu pentru păcatele sale. Într-o zi s-a arătat lui, Domnul, zicându-i: “Ce plângi, omule, ce te întristezi așa?” și a răspuns fratele: “Nu voiești, Doamne, să plâng și să mă mâhnesc, căci cu atâtea Te-am scârbit?”. Atunci Domnul, întinzându-și mâna, a pus-o pe capul lui, zicând: “De acum nu te mai scârbi, de vreme ce tu te-ai scârbit pentru Mine, Eu nu mă voi scârbi asupra ta, căci dacă sângele meu l-am dat pentru tine, cu mult mai vârtos îți voi da iertare și ție și la tot sufletul care se pocăiește curat!” După aceasta, venindu-și în sine, fratele s-a aflat în inima lui plină de toată bucuria și s-a încredințat că a făcut Domnul milă cu dânsul. Deci toată viața lui a petrecut-o cu multă smerenie, mulțumind lui Dumnezeu totdeauna.

Din această pildă se vede cât de mare este folosul pe care-l dobândim din întristarea cea după Dumnezeu și cât de mult prețuiește Dumnezeu această întristare a noastră.

Întristarea este de două feluri și anume: Este întristare care omoară sufletul și este întristare care sfințește sufletul.

- Vineri 26 septembrie - s-a trecut inspectia la sheetrock pentru toata sala sociala.
- Calde multumiri tuturor celor care au sustinut cu donatii proiectul acesta.
- Urmatorul pas consta in finisarea si zugravirea etajului superior. Orice ajutor este binevenit!

CAMPANIE DE STRANGERE DE FONDURI PENTRU INFRUMUSETAREA SI IMPODOBIREA SFINTEI BISERICI CU STRANE

Cu multa bucurie va anuntam ca din mila Domnului, parohia noastra a demarat proiectul de impodobire si infrumusetare a sfintei biserici cu strane pentru credinciosi.

Un numar de 54 de strane bisericesti, din lemn de stejar frumos sculptat, au fost comandate in Romania.

Pretul unei strane este de \$268, iar transportul pana la San Francisco este de \$42, pentru fiecare strana.

Donatiile se pot face la biserica sau pe website-ul bisericii www.saints-archangels.org

Întristarea care este amestecată cu deznădejde, este boală otrăvitoare pentru suflet, pentru aceasta și zice Sf. Apostol Pavel: “Să nu vă întristați ca cei ce n-au nădejde”. Iar întristarea cea pentru păcate, care este însoțită cu nădejdea mântuirii, vine din lucrarea darului Sfânt, care ne vorbește prin glasul conștiinței. Mustrarea aceasta a conștiinței, care nu se desparte de nădejde, este călăuza cea sfântă, care ne duce spre mântuire.

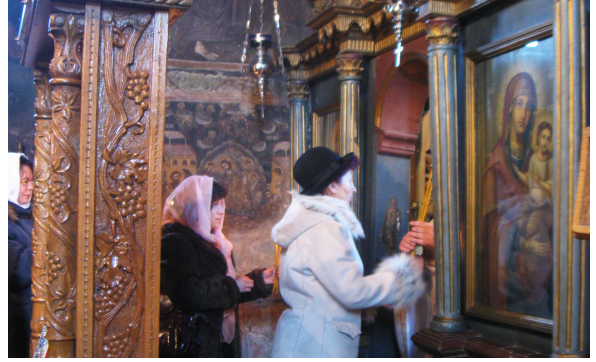
În cartea cea pentru Mărturisire scrisă de Sf. Nicodim Aghioritul aflăm următoarele cuvinte despre boala întristării celei fără de nădejde, care se mai cheamă și deznădăjduire:

“Deznădăjduirea este răutatea cea mai mare și cea mai vătămătoare dintre toate răutățile”.

Deși toate păcatele sunt potrivnice lui Dumnezeu, sunt numai pe de-o-parte împotriva, pe când deznădăjduirea este pe de-a-ntregul împotriva lui Dumnezeu (în toate direcțiile și în toate privințele), căci ea combate pe Dumnezeu și-L scoate afară din suflet, socotind răutatea drept Dumnezeu și pe diavol pricinuitoare al răutății.

Omul cel cuprins de boala deznădejdiei, socotește că răutatea este mai puternică decât bunătatea lui Dumnezeu și mai nemărginită decât însăși nemărginirea lui Dumnezeu. De vreme ce el nu mai crede că Dumnezeu poate să-l mântuiască, prin aceasta omul socotește că răutatea este mai presus decât Dumnezeu. Dar poate să fie o necinstire și o nehibzuință mai mare ca aceasta? Adică întru a socoti cineva că neputinciosul păcat este mai tare decât Cel Atot Puternic sau că cel scurt întrece pe Cel nemărginit și cel fără ființă ar fi mai presus decât Cel pururea fiitor?

Pentru aceasta scrie la “Mărturisirea Ortodoxă” că: deznădăjduirea este păcat împotriva Duhului Sfânt.

Cum scriem un pomelnic ?

- Pe pomelnic se trec doar numele de botez pentru care cerem sprijinul lui Dumnezeu;
- Pe pomelnic se trec **numai ortodocșii**, pentru că harul lui Dumnezeu nu lucrează împotriva voinței libere a necredinciosului; dacă se trec și cei de alte credințe trebuie să se menționeze în paranteză (neortodox), pentru a fi pomeniți doar în rugăciunile particulare și nu la slujbele bisericii.
- **Ordinea** înscrierii pe pomelnic este următoarea:
 - preotul care a săvârșit botezul celui care dă pomelnicul;
 - preotul duhovnic; și alte fete bisericesti
 - nașii (de la botez și cununie);
 - soț/ soție și copii;
 - alte rude și apropiați.

Ce nu este permis la scrierea unui pomelnic

- Nu se pomenesc persoanele nebotezate, deci nici copiii avortați;
- Nu se pomenesc vrăjitorii, descântătorii, ghicitorii sau cei ce practică magia albă;
- Nu se pomenesc sinucigașii, apostatații, ereticii, schismaticii, ateii sau masonii;

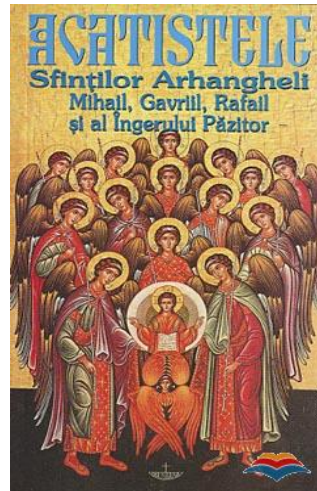
Sfântul Vasile cel Mare zice că dacă s-ar putea măsura adâncul milostivirii lui Dumnezeu, atunci ar fi iertat (adică s-ar îngădui) și deznădăjduirea, socotind mulțimea păcatelor noastre. Dar câtă vreme păcatele noastre se pot număra și se pot măsura, pe când mila și îndurarea lui Dumnezeu este cu totul nemăsurată, deci (pentru asta) nu se cade să fie deznădăjduirea, ci să cunoască omul mila lui Dumnezeu și să-și reclame (adică să-și vădească la duhovnic) păcatele sale.

Deznădăjduirea este împotriva socotelii celei drepte (a judecății sănătoase) căci ea nu are loc întru cele omenești și iată pentru ce anume: Câtă vreme cel care a păcătuit mai trăiește încă, aceasta este semn că Dumnezeu îl primește și nu l-a părăsit, ci l-a lăsat să trăiască, anume ca să se pocăiască. Despre asta ne încredințează Sf. Grigore Palama.

Deznădăjduirea este semănată de către diavol, după cuvântul Sf. Efreim Sirul, căci înainte de a săvârși omul păcatul, îi șoptește că nimic nu este păcatul, iar după cădere îi zice că păcatul este atât de mare, încât nu mai este iertare pentru el. În sfârșit să fim încredințați că deznădăjduirea este împotriva Sfintelor Scripturi din Legea veche și din Legea cea Nouă. Căci în Sfânta Scriptură se înfățișează de mii de ori mila cea negrăită a lui Dumnezeu, prin care primește întotdeauna pe cei păcătoși. Atâtea și atâtea pilde arată potrivnicia deznădăjduirii. Atâția păcătoși, împovărați cu nenumărate păcate, arată că s-au mântuit de la începutul lumii anume pentru că nu și-au pierdut nădejdea, cum au fost: Lameh, Manase, Nabucodonosor, David împăratul, apoi femeia cea desfrânată, vameșul cel smerit, Fiul cel pierdut, tâlharul cel credincios, Pavel cel hobotnic și Petru verhovnicul, precum și toți ceilalți cari s-au mântuit. Păcatul deznădejdei este și împotriva cuvintelor Sfinților Părinți, care învață pe cei

- Nu se pomenesc la răposați dispăruții despre care nu avem certitudinea morții lor;
- Nu se scriu nume de persoane vii pe pomelnicul celor răposați cu părerea că așa s-ar provoca moartea persoanei respective;
- Nu se cere pedepsirea sau răul vreunei persoane considerate dușman;
- Pe pomelnicul de la Sfântul Maslu nu se trec cei răposați

SEMIFICATIA ACATISTELOR SI A PARACLISELOR.

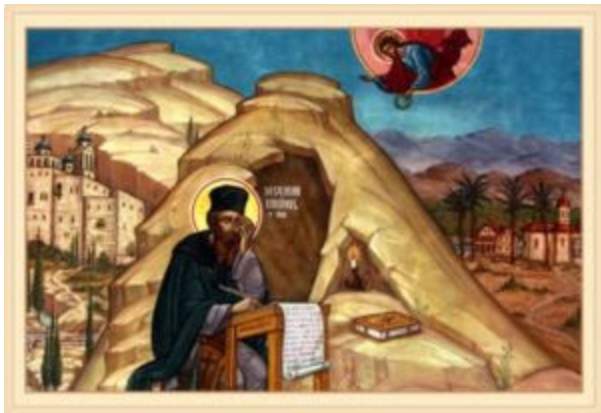

Ce sunt Acatistele?

Acatistele sunt rugaciuni prin care cerem mai ales mijlocirea Sfinților pe langa Dumnezeu, spre a ne ajuta. Ele nu fac parte din randuiala celor șapte Laude și nici din celelalte slujbe ale sărbătorilor de peste an, ci se citesc la orice vreme, în afara ceasurilor de slujba ale Bisericii, la cererea credincioșilor și pentru feluritele lor nevoi. Se numesc acatiste (în grecește akhatistos), pentru că în timpul lor nu stam jos în strane, ci în picioare sau în genunchi în fața icoanei sântului spre care ne îndreptăm rugăciunile noastre.

păcătoși să nădăjduiască la mila lui Dumnezeu și să arunce deznădejdea, dovedind că nu este nici un păcat care să biruiască iubirea de oameni a lui Dumnezeu.

“Fericit este omul care nădăjduiește spre Domnul (zice Sf. Prooroc David)”. “Că prin nădejdea aceasta ne am mântuit”, strigă Sf. Apostol Pavel.

From the Life and Miracles of Saint John Jacob the Romanian with Incorrupt Relics in the Monastery of Hazeva (celebrated on August 5th)

Saint John busied himself in his cell with writing and translation from Greek into Romanian. He translated the most beneficial books in order to make them useful and beneficial to all Christians who would read them. He wrote both in verse and prose. Everything that he wrote was imbued with such a spirit of humility and meekness that all who read shed tears, however hard their hearts may have been. Part of his works was published under the title of "Spiritual Food." From his writings, one may learn that his life was full of want and that his mind and heart were always turned to the One Crucified on Golgotha for the salvation of the world. Thus he thought, day and night, until the end.

Two weeks before he gave up his soul in the hands of the Lord, at noon, in the clear sky to the right, he had seen a crown of palm leaves and written,

Acatistele sunt alcătuite din mai multe cantari de lauda si de rugaciune catre Mantuitorul, Sfanta Fecioara sau alti Sfinti. Aceste cantari poarta numele de condace si icoase. Fiecare icos se termina cu Bucura-te, mireasa, pururea fecioara (sau Bucura-te, sfinte... etc) si fiecare condac se termina cu Aliluia pe care il repeta strana.

Cel mai vechi si mai insemnat si mai mult folosit dintre acatiste este Acatistul Maicii Domnului, sau al Bunei-Vestiri, compus din 25 de cantari de lauda catre Sfanta Fecioara. A fost alcătuit de Patriarhul Serghie al Constantinopolului (+386). Se citeste mai ales la Utrenia din Sambata a cincea a Postului Mare, adica la denia de Vineri seara. Randuiala lui o aflam in Ceaslov. Tot acolo mai aflam si alte acatiste, ca Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos si Acatistul Sfantului Nicolae. In Ceaslovul cel Mare si Acatistier se gasesc si alte acatiste pentru sarbatori mari si pentru sfintii cei mai insemnati, ca de pilda: Acatistul Sfintei Cruci, Acatistul Adormirii Maicii Domnului, Acatistul Sfantului Ioan Botezatorul, Acatistul Sfintilor Apostoli, Acatistul Sfantului Gheorghe etc.

In bisericile de mir, slujba Acatistului se face de obicei in zilele de luni, miercuri si - mai ales - vineri seara, precum si in ajunul sarbatorilor sfintilor in a caror cinste e alcătuit Acatistul, fie inainte, fie dupa Vecernie. La manastiri se face dimineata, intre Utrenie si Ceasuri.

Ce sunt Paraclisele?

Sunt slujbe asemanatoare Acatistelor, prin care rugam pe Sfanta Fecioara sau pe alti Sfinti sa se faca solitori ai nostri pe langa Dumnezeu, spre a ne izbavi de necazuri si nevoi. (Cuvantul grecesc parahlisis, inseamna invocare, chemare, rugaciune, mijlocire). Paraclisele se citesc "la toata scarba sufletului si la vreme de nevoie si necaz" (Ceaslovul).

Sunt alcătuite din rugaciunile incepatoare obisnuite, urmate de tropare si condace. Partea de capetenie o formeaza canonul complet de noua ode sau cantari. Dupa acesta se citeste Evanghelia si se citesc ectenii staruitoare, ca la Litie.

In biserici si mai ales la manastiri slujba Paraclisului se impreuna cu cea a Litiei, seara, in ajunul sarbatorilor.

La Acatiste si Paraclise aducem: pomelnicul viilor, pentru care ne rugam, tamaie si untdelemn si le dam preotului. Acatistele si Paraclisele se pot citi si acasa, de catre fiecare credincios.

"Blessed" and other words; and, on the left, "Accursed" and other words, as well as lightning and thunder. He told his vision to his disciple, schemamonk Ioanichie, who was constantly taking care of him. He would not say that the writing "Blessed" was for him, so that he would not appear to be praising himself. Knowing that his end was approaching, he took Holy Communion alone on Wednesday morning, having the Holy Gifts with him. However, his temperature rose constantly, and he was visibly weakening and did not say the other words from his vision. It was August, and the temperature outside was 40 degrees centigrade.

In the night, Saint John rose up a little, as if he wanted to say something, but he could not do so and fell back again in bed. After an hour, he raised his right hand and gave a blessing to all directions in the sign of the Cross, probably the benediction of the Holy Fathers whom he praised in his writings. After that, at dawn of Thursday, August 5, 1960, he was called to eternity. The only Romanian father who remained in the Holy Land of Jordan Valley had been Hieroschemamonk John.

Enduring illness with great fortitude during his lifetime and a rigorous regime of food and drink, Saint John had his mind constantly fixed on the suffering of the One Crucified on Golgotha. He passed beyond his material body and united with God in prayer. He knew that he was going to the Lord fairly young, but he was not sad and prepared himself in the evening of August 4. His disciple, Schemamonk Ioanichie, says that he laid a wet cloth on his father's body to cool it because he was burning with fever and outside the temperature reached 40 degrees centigrade; yet, he never uttered a sound of pain, but only thanked him in a pleasant way.

Calde multumiri tuturor celor care citesc buletinul parohial al bisericii Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil din Sacramento! Speram ca informatiile gasite aici sa fie utile si edificatoare pentru viata dumneavoastra duhovniceasca.

De asemenea, va asteptam cu drag sa luati parte impreuna cu noi la sfintele slujbe si la evenimentele organizate de parohia noastra.

Father John tried all his life to respect the canons of the Orthodox Church from the most minute things to the greatest. When he was celebrating the holy liturgy at the Monastery of St. George the Chozevite on the day of St. John the Baptist, he refused to give the Holy Communion to a priest's wife from the village Taibe because she had eaten meat one day before, i.e., on Epiphany, and did not keep the fast at least three days..

From the moment he was consecrated to the end of his life, Father John had not concelebrated with another priest. When he was celebrating the holy liturgy, he did not mention at Proskomide the names of certain priests who, he heard, were Masons. After his death, Father John was buried in an old grave which was in his cave, and where many hermits were buried in the past. It was covered with board and, on top, was placed a cement lid.

In 1968, his disciple, schemamonk Ioanichie, succeeded in publishing part of Father's writings in two volumes, under the title "Spiritual Food," a work with the most wonderful and humble reflections that take the human soul to heaven. They were written in verse and reflect the life of Father John, which was one of profound spiritual feeling.

After a long time, Father John showed Father Ioanichie, in a dream, that his grave must be opened. The abbot and the fathers decided to leave it as it was forever. A year passed, and the abbot finally agreed to open it, but to leave the remains in the same place. This was in 1980, twenty years after he was buried. When they opened the grave, there was a miracle. The body of Father John was found to be incorrupt, and complete, with a pleasant fragrance. His vestments were intact, the epitrachelion and schema also were not decomposed, and the skin was dried up on the bones, so that he appeared to be sleeping. His face

was clean with his black beard complete. His face was pleasant, as if he was about to speak.

The abbot, having seen this miracle, decided to bring him to the monastery in a temporary coffin of poor quality, which could not be displayed to worshippers. Yet, there was no money to buy another. During the time the coffin was at the monastery, a woman from Australia, the mother of the priest Haralampus, had a dream. An unknown person appeared to her in monk's garb, and told her to collect money and make a reliquary for a saint with an incorrupt body. Yet, she was not told who he was and in what place. She told her vision to others, but nobody knew what that meant. Not long thereafter, a person came to worship and, seeing Father John, said that now he knows for whom this reliquary was supposed to be. It was to be for the new saint John of the Chozeva Monastery. With the money collected in Australia, a beautiful reliquary was made and placed in the small church of St. Stephen, near the grave of St. George the Chozevite. Worshippers now come here to bow with much devotion and faith, kissing the coffin and being very impressed with the miracle.

“After St. John was canonized by the Romanian Orthodox Church, some of the Greek bishops said that it had to pass at least one hundred years, and then to canonize him, although they saw with their own eyes the hundreds of miracles performed in front of everybody with the diseased, demoniacs that came almost daily, and they cured on the spot.

On a Saturday when father abbot Anthony came into the church for the evening service, after praying to the Holy Relics, he came to the lectern and asked us: ‘Who had sprinkled with perfumes and sweet smells the holy coffin of father John?’ At that, we said it was not true, nobody had done such a thing. Then he got angry and he called us near to

the holy coffin to see that it smelled perfumes and sweet scents. Then we said that it always smelled like that at the holly coffin of the Saint, that it was not anything special. Then he said: 'It isn't possible because until then he hadn't felt that smell.' That miracle was performed by St. John because the father abbot had never crossed, and he had never kissed the holy coffin with the Saint.

The next day a group of Greek pilgrims came, and they brought with them a demoniac man who was tied, and many times he had broken all the ties, a few times he slipped from them, and he beat some of them. When they approached the monastery the demons within him were screaming so loudly, so that everybody that heard were frightened.

'What do you have against us, John?'

'Don't drive us away!'

'Don't torment us!'

'Let us, don't beat us!', and others like that.

They could hardly bring him into the church, and when they touched him by the holy coffin he was howling and he was making ugly noises, as if he had been a wild beast in the forest.

Then he felt to the ground, as if he had been dead, and for almost an hour he did not move, he only breathed very slowly. Then the father abbot ran to look for father Ioanichius who was at the holy cave, to tell him what a miracle Saint John had performed." (The Life, the Miracles and the Akathistos Hymn of Saint John Jacob the Romanian-p80)

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
12 octombrie 2014, Duminica a 21-a dupa Rusalii